

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Nezaposlenost i inflacija". Rad ima 23 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Ekonomski Fakultet Zagreb

Sveučilišni studij poslovne ekonomije, Zagreb

SEMINAR:

NEZAPOSLENOST I INFLACIJA

Kolegij: Makroekonomija

Zagreb, srpanj 2008.

SADRŽAJ

UVOD	3
INFLACIJA	4
VRSTE INFLACIJE	5
EFEKTI VISOKE INFLACIJE	9
ANTIINFLACIJSKA POLITIKA	10
OBLICI NEZAPOSLENOSTI	12
ODREĐIVANJE PRIRODNE STOPE NEZAPOSLENOSTI	15
ZAKLJUČAK	22

1. UVOD

Jedno od ključnih makroekonomskih pitanja predstavlja fenomen nezaposlenosti. Krajem sedamdesetih godina prošlog vijeka, nezaposlenost postaje ozbiljan ekonomski, politički i društveni problem industrijski razvijenih zemalja. U konstantnom padu, od početka devedesetih godina, u anglosaksonskim zemljama, u kontinentalnoj Europi, ona ostaje na dosta visokom nivou. Koji su uzorci nezaposlenosti i kakva se politika vodi u borbi s njom? Ali prije svega što je to nezaposlenost? Prema definiciji ILO-a (Međunarodna organizacija rada), i u Francuskoj, prema definiciji NISES-a (Nacionalni institut za statistiku i ekonomske studije), nezaposleni je osoba bez posla, spremna da ga prihvati i koja se aktivno posvećuje tom traženju, dok je zaposlenost definirana kao aktivost za koju se dobiva nagrada, s plaćom ili bez nje. Aktivno stanovništvo definira se kao skup stanovništva koje ima posao i stanovništva koje ga nema. Definicija nezaposlenosti ne daje odgovor na mnoga pitanja: kada jedna osoba, stvarno traži posao? Kada je ona stvarno u stanju da ga dobije?

2. INFLACIJA

Inflacija predstavlja disproporciju novčanih i robnih fondova u jednoj privredi, tj. njenih rashoda i prihoda, pri čemu su rashodi veći od prihoda. To je monetarna pojava kod koje se pokriće većih rashoda vrši iz nove emisije novca, što izaziva porast novčane potražnje koja je bez robnog pokrića, pri čemu najčešće dolazi do porasta cijena (povećanje mase novca u opticaju po stopi koja je iznad stope rasta proizvodnje). Svako povećanje cijena ne znači inflaciju, kao što ni pri inflaciji ne mora uvijek doći do povećanja novca (to je latentna ili prikrivena inflacija – do rasta cijena ne dolazi jer ih država neposredno kontrolira zamrzavanjem, blokiranjem, garantiranjem cijena...). „Open inflation“ je inflacija kod koje je vidljiv rast općeg nivoa cijena, a „repressed inflation“ je ona inflacija kod koje su cijene stabilne ili čak opadaju. Najčeći indikatori inflacije su:

Stopa inflacije se računa kao stopa promjena nivoa cijena:

Stopa inflacije (god.t) = [nivo cijena (god.t) + nivo cijena (god.t-1)] / nivo cijena (god.t-1)

Postoji klasifikacija inflacije na blagu – puzajuću (kada je porast cijena na malo 2-3% godišnje), umjernu (3-20%), galopirajuću i hiperinflaciju (rijeđe pojave koje obično nastaju uslijed velikih strurnih poremećaja u privredi).

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com